

Antal af indstudie nye Bevillinger som i de seneste Aar, navnlig i Aar. Finantsloven er lidt efter lidt blevet oversvømmet af et saadant Antal af nye Fordringer, som vistnok kun kunne forklares ved den Belysning, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) gav forleden, at det naturligtvis er overordentlig let at opstille Forslag til nye Bevillinger, naar Regjeringen overhovedet gaar ud fra, at en nøiere Undersøgelse ikke behøves, da det overveidende Antal vilde strände paa Folkethingets Umedgjørighed. Det var det ene Hensyn, det andet er dette, at Praxis har medført en Behandlingsmaade her til Lands, hvorom der naturligtvis kan være disse Meninger. Vort Münsterland, England, benytter ikke Finantsudvalg til Prøvelse af de aarlige Finantslove; det er kun undtagelsesvis, at der der nedsettes Kommissioner til at tage enkelte Affnit af hele Budgettet under Overveelse, og de prøves da gjennemgaende strengt, medens den hele øvrige Del af Budgettet gaar hen næsten uomtalt og behandles i Parlamentet ved opstillede Ændringsforslag paa en temmelig forbigaaende Maade. Dette hænger selvfølgelig sammen med det parlamentariske System, thi det er klart nok, at hvor man, som under de engelske Forhold, staar i et Tillidsforhold til Regjeringen, kan en saadan Behandlingsmaade af Finantsloven finde Sted, og det er ogsaa selvfølgelig, at, saa snart det her til Lands maatte lykkes at føre saadanne Tilstande igjennem, vil det være naturligt, at Tiden, hvori Finantslovens Behandling foretages, vil betydelig kunne indskrænkes. Som saat, den hidtidige Erfaring og Praxis har vist, at Gjennemsnit er $4\frac{1}{2}$ Uge, og, naar man særlig i Aar kommer med Forsøg paa at ville indskrænke denne Behandlingstid endnu mere, saa er Tiden forjaavdi mindre heldig valgt, som vi i Aar ville tilendebringe Finantslovens Behandling paa kortere Tid end Gjennemsnittet.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag skal jeg ikke her komme ind paa en udsørlig Gjennemgaaen af den Historie, som Texten i de midlertidige Finantslove har haft. Jeg har tidligere gjort det, saa der er ingen Anledning til at komme ind paa det i sine enkelte Detailler. Men der er dog et Punkt, jeg ønsker at gjøre opmærksom paa. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at Udtrykket „de nødvendige løbende Udgifter“ i og for sig vil være tilstrækkelig tydeligt, og at de ikke en Gang behøve nogen yderligere Forklaring efter de Ord, der er tilføjet „efter de hidtil gjældende Regler“. Men, da det er øiensynligt, at man ved de tidligere Be-

handlinger af dette Lovforslags Text har lagt en stor Vægt paa netop disse Ord: „efter de hidtil gjældende Regler“ med den Opfattelse af deres Betydning, som klart er gjort gjældende af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Hørup), saa vil jeg erindre om, at disse Ord ere bleyne benyttede fra 1850—56, altsaa i den Tid, der gik forud for Fællesforfatningens Indførelse, og dernæst fra Fællesforfatningens Ophør og indtil Dato, medens der for Fællesforfatningens Vedkommende blev benyttet en anden Text for midlertidige Finantslove, hvor disse Ord: „efter de hidtil gjældende Regler“ vare udeladte, og vil man spørge: hvorfor? saa ligger Svaret overordentlig nær. Man havde nemlig under Fællesforfatningen et Normalbudget, hvortil der ikke behøvedes at henvises. Man behøvede ikke at henvise til de hidtil gjældende Regler, thi Normalbudgettet gjaldt fremdeles; det var derfor ganske naturligt, jeg kunde næsten sige nødvendigt, at man udelod Henvisningen til de hidtil gjældende Regler. Men udenfor Fællesforfatningens Omraade, den samme Dag da Normalbudgettet traadte ud af Kraft, har man paa den nye midlertidige Finantslov optaget den gamle Text og gjemindsat Bestemmelsen om de hidtil gjældende Regler, og naar den høitærede Conseilspræsident i Dag har saat, at Ingen havde drømt om den Opfattelse, som blev gjort gjældende fra vore Statsrevisors Side for 3 Aar siden, vil jeg i Modsigning dertil sige, at næppe Noget hidtil har drømt om, at en anden Opfattelse kunde gjøres gjældende. Derom vidner ikke alene alle Udtalelser her fra Thinget, men ogsaa alle fra de Ministre, der have faaet midlertidige Finantslove satte igjennem. Der var næppe heller nogen Tvivl, i alt Fald kom der ingen Strid, om Anvendelsen af disse midlertidige Finantslove indtil Aaret 1881—82, da en saadan blev gjort anvendelig for hele Finantsaaret. Da kom Striden op, og hvorfor? Ja, simpelt hen naturligtvis af den Grund, at en midlertidig Finantslov ikke er bestemt til at bruges et helt Finantsaar igjennem, den er kun bestemt til at afhjælpe den Nødtilstand, som er tilstede ved Finantsaarets Begyndelse, naar den endelige Finantslov ikke er vedtagen. Den er ikke bestemt for det hele Finantsaar, og det viser sig derfor, at naar Regjeringen vil benytte en saadan Lov, der har en hel anden Hensigt, et helt andet Indhold, for hele Finantsaaret, vil det være utilfredsstillende, saa bliver det nødvendigt efter den Opfattelse at komme ind paa Fortolkningsfunster for at gjøre den anvendelig udenfor den Grændse, som er dens